

Sygn. akt I ACz 1142/16

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2016r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Piotr Wójtowicz

Sędziowie: SA Mieczysław Brzdąk (spr.)

SO del. Grażyna Kardolińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 5 października 2016r.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G.

przeciwko H. C.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 1 czerwca 2016r., sygn. akt I Nc 138/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO del. Grażyna Kardolińska SSA Piotr Wójtowicz SSA Mieczysław Brzdąk

Sygn. akt I ACz 1142/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący w Sądzie Okręgowym Częstochowie, na podstawie art. 19 ust. 3 pkt. 2 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2014r., poz. 1025 ze zm. - dalej uksc) ustalił, że opłata sądowa od zażalenia na zarządzenie o zwrocie pozwu (stanowiąca piątą część opłaty stosunkowej) wynosi 1 161 zł, podczas gdy powód uiścił tylko 200 zł. W konsekwencji Przewodniczący wezwał powoda do uzupełnienia braków zażalenia przez uiszczenie brakującej opłaty od zażalenia w kwocie 961 zł.

Powód zaskarżył to zarządzenie zarzucając naruszenie art. 13 ust. 1a w zw. z art. 19 ust. 3 pkt 2 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst Dz.U. 2014 poz. 1025 ze zm).

Wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i zasądzenie od „pozwaney” (powinno być pozwanego) na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Ustalając wysokość opłaty sądowej od zażalenia na zarządzenie o zwrocie pozwu, Przewodniczący trafnie zastosował art. 13 ust. 1 uksc, zgodnie z którym opłata stosunkowa pobierana w sprawach o prawa majątkowe wynosi 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30zł i nie więcej niż 100.000zł. Opłata stosunkowa

od pozwu wynosiła 5 805 zł (5% od 116 089 zł). Skoro, zgodnie z art. 19 ust. 3 pkt. 2 uksc od zażalenia pobiera się piątą część opłaty stosunkowej, zatem wysokość opłaty od zażalenia została prawidłowo ustalona na 1 161 zł.

Wbrew wywodom zażalenia, wysokości opłaty sądowej od pozwu w sprawie, a w konsekwencji i wysokości opłaty od zażalenia nie normuje art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zgodnie z którym w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.), opłata stosunkowa wynosi 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 1000 złotych. Przepis ten wprost odsyła do art. 5 ust. 1 i 2 Prawa bankowego, w których wymieniono rodzaje czynności bankowych. Zauważyć przy tym należy, że stosownie do uregulowania zawartego w ust. 2 wymienionego artykułu czynności wymienione w tym przepisie są również czynnościami bankowymi, o ile są one wykonywane przez bank. Podobnie w ust. 4 wymienionego artykułu zastrzeżono, że działalność gospodarcza, której przedmiotem są czynności, o których mowa w ust. 1, może być wykonywana wyłącznie przez banki, z zastrzeżeniem ust. 5, zgodnie z którym z kolei jednostki organizacyjne inne niż banki mogą wykonywać czynności, o których mowa w ust. 1, jeżeli przepisy odrębnych ustaw uprawniają je do tego.

Wskazać także należy, że stosownie do art. 2 Prawa bankowego, bank jest osobą prawną utworzoną zgodnie z przepisami ustaw, działającą na podstawie zezwoleń uprawniających do wykonywania czynności bankowych obciążających ryzykiem środki powierzone pod jakimkolwiek tytułem zwrotnym.

Zauważyć nadto należy, że przepis art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ma charakter wyjątkowy w stosunku do uregulowania zawartego w ust. 1, dlatego też jego wykładnia powinna być ścisła i uwzględniać ratio legis oraz kontekst unormowania wprowadzonego ustawą z 25 września 2015 r. o zmianie ustawy Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw.

Ratio legis wymienionego przepisu nakazuje ograniczyć jego stosowanie do roszczeń wynikających bezpośrednio z czynności bankowej co sprawia, że nie ma podstaw do stosowania go do roszczeń wynikających z cesji wierzytelności z czynności bankowych. Za taką wykładnią art. 13 ust. 1a) uksc przemawia kontekst tego unormowania dodanego ustawą z 25 września 2015r. o zmianie ustawy Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw, mocą której uchylono przepisy art. 96-98 Prawa bankowego, uprawniające banki do wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych i prowadzenia w oparciu o nie, po nadaniu im przez sąd klauzuli wykonalności, egzekucji przeciwko osobom, które bezpośrednio z bankiem dokonały czynności bankowej albo były dłużnikami banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikających z czynności bankowej. Przywilej egzekucyjny unormowany w uchylonych przepisach przysługiwał jedynie bankom. W razie przelewu wierzytelności, także po wystawieniu bankowego tytułu egzekucyjnego, nabywca nie mógł z niego korzystać. Wprowadzenie art. 13 ust. 1a) uksc pozostaje w związku z uchyceniem przepisów dotyczących bankowych tytułów egzekucyjnych, ponieważ miało ono zapobiec radykalnemu wzrostowi kosztów realizacji przez bank roszczeń wynikających z czynności bankowych. Z wymienionych względów przyjąć należy, że tak jak w poprzednim stanie prawnym, powód jako nabywca wierzytelności nie mógł skorzystać z zastrzeżonego dla banku przywileju egzekucyjnego, tak obecnie wyłączone jest zastosowanie względem niego szczególnego uregulowania zawartego w art. 13 ust. 1a) uksc. Za taką wykładnią przemawia też ostatnia nowelizacja ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, dokonana ustawą z 18 marca 2016r. (Dz.U. z 2016r., poz. 421), zgodnie z którą wysokość opłaty w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych nie może przekraczać 1.000zł jedynie w przypadku pobierania jej od konsumenta albo od osoby fizycznej prowadzącej gospodarstwo rodzinne. Z chwilą jej wejścia w życie, nie tylko fundusze sekurytyzacyjne, lecz nawet banki nie mogą korzystać z wymienionego ograniczenia opłaty sądowej do 1.000zł.

Z wymienionych przyczyn Sąd Apelacyjny – na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 k.p.c. - oddalił zażalenie jako bezzasadne.

SSO del. Grażyna Kardolińska SSA Piotr Wójtowicz SSA Mieczysław Brzdąk

